

РЕШЕНИЕ

№ 14474

гр. София, 15.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДС

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11308** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на заместник-кмета на Столична община срещу Решение № 3080/13.08.2025 г., постановено по АНД № 20251110200234 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № СО-ОД-Ю-24-20-080/15.11.2024г., издадено от заместник-кмета на Столична община. С НП на „К и М Транс 2006“ ЕООД представлявано от управителя И., на основание чл. 154б, ал. 1 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община(НОДТСО), е наложена имуществена санкция в размер на 1400 лева за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 8 НОДТСО.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е неправилно и необосновано, постановено при нарушение на материалния закон. Сочи се, че от събраните по делото доказателства се установявало както извършването на нарушението, така и неговото авторство, а районният съд неправилно е достигнал до извод за недоказаност на административното обвинение. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление. Решението се оспорва и по отношение на разноските, които са определени като прекомерни. В съдебно заседание не се явява представител.

Ответникът по касация – санкционираното дружество не е подало отговор и не изпраща представител в касационното производство.

Представителят на прокуратурата дава заключение, че касационната жалба е

неоснователна.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото и намери следното: Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в предвидения от закона срок и срещу подлежащ на касационен контрол съдебен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият касационен състав, след проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, приема, че Софийският районен съд е обсъдил всички относими доказателства, установил е правилно релевантната фактическа обстановка и е достигнал до законосъобразен извод, че в конкретния случай административнонаказателното обвинение не е доказано по несъмнен и безспорен начин.

От събраните по делото доказателства правилно е прието за установено следното:

Ответникът по касация е юридическо лице. На 09.06.2024г. в 14:30 ч. свидетелят Р. П., началник РИ „В.“ при Столичния инспекторат към Столична община, извършил проверка във връзка с текущ контрол. Проверката приключила със съставяне на констативен протокол № КП-24-0019845/09.06.2024г., в който било отразено, че МПС с ДК [рег.номер на МПС] и МПС с ДК [рег.номер на МПС] транспортирали земни маси с неуплътнена каросерия – без предпазна мрежа или чергило, по маршрут ул. „6-та“ – [улица]– [улица]– [улица]– [улица], до недвижим имот с кадастрален идентификатор 68134.2815.109, без издадено направление по реда на НУОПОЧТСО, като мястото било извън местата, определени за обезвреждане или оползотворяване на земните маси. Проверяващият е приел, че са налице три отделни нарушения на чл. 29а, ал. 1 НОДТСО – по т. 5, т. 6 и т. 8.

Констативният протокол е съставен в отсъствие на проверявано лице и без присъствието на свидетели.

На 22.07.2024 г. на В. Т. е връчена покана за съставяне на АУАН и констативният протокол, което се установява от приложеното известие за доставяне.

На 06.08.2024г. свидетелката С. Г., на длъжност старши инспектор в Столичния инспекторат към Столична община, съставила АУАН № 20-20-080/06.08.2024г., в който е посочено, че на 09.06.2024г., около 14:30 часа, в [населено място], р-н „В.“, [улица], недвижим имот с КИ 68134.2815.109, дружеството „КиМ-Транс 2006“ ЕООД, чрез МПС – товарен автомобил с ДК № 9016ХТ, на което лицето е ползвател, е изхвърлило земни маси в недвижимия имот, което било извън местата, определени за обезвреждането или оползотворяването им, с което е осъществен съставът на чл. 29а, ал. 1, т. 8 НОДТСО. Актът е съставен в отсъствие на представител на дружеството, в присъствие на двама свидетели. Препис от него е връчен на управителя на юридическото лице. В срока по чл. 44 ЗАНН възражения не са подадени.

Въз основа на така съставения АУАН на 15.11.2024г. е издадено оспореното наказателно постановление от заместник-кмета на Столична община, с което на дружеството е наложена имуществена санкция от 1400 лева за нарушение по чл. 29а, ал. 1, т. 8 НОДТСО. Същото е връчено на 09.12.2024 г., а жалбата срещу него е депозирана в Столична община на 20.12.2024 г.

Правилна е преценката на СРС, че горната фактическа обстановка се установява от доказателствата по делото: писмото-покана от секретаря на [община], констативния протокол, поканата от директора на Столичния инспекторат до управителя на дружеството, двете известия за доставяне от „Български пощи“ ЕАД от 22.07.2024 г. и

09.12.2024 г., заповед № СОА24-РД09-2149/20.02.2024г. на кмета на Столична община, длъжностна характеристика за длъжността „старши инспектор“ към Столичния инспекторат, свидетелските показания на С. Г., Х. Д. и Р. П., приложените 45 броя черно-бели снимки, както и останалите материали по административнонаказателната преписка.

Правилно СРС е приел, че от писмото на секретаря на [община], от поканата за съставяне на АУАН и от известията за доставяне се установява спазване на процедурата по поканване и връчване на акта. Правилно е прието също, че от длъжностната характеристика и заповедта на кмета на Столична община се установява материалната компетентност на актосъставителя и на наказващия орган. Също така, правилно районният съд е установил, кои части от гласните доказателства са относими към предмета на доказване и кои не са. Свидетелката Г. потвърждава съставянето на акта въз основа на констативния протокол и присъствието на свидетелите при съставянето му, но изявленията ѝ относно други нарушения по чл. 29а, ал. 1, т. 5 и т. 6 НОДТСО с основание не са кредитирани като неотнесими към предмета на настоящото производство, което се отнася единствено до нарушение по т. 8. Аналогично, свидетелят Д. дава сведения относно процедурата по съставяне на акта, но не и относно самото авторство на конкретното нарушение по т. 8, поради което показанията му не могат да запълнят доказателствения дефицит по съществуващото на административното обвинение.

Правилно решаващо значение за делото районният съд е придал на показанията на свидетеля Р. П. и на констативния протокол, тъй като именно той е лицето, извършило проверката и непосредствено възприело релевантните факти. Но и от тези доказателства не се установява по несъмнен начин дружеството-жалбоподател да е извършител на нарушението. Установява се, че свидетелят е видял камионите да се движат по описания в акта и НП начин, както и да разтоварват в имот частна собственост във В. 2. В момента бил сам и нямал възможност да спре, да установи водачите и да състави акт.

Правилен е и изводът на СРС относно представения снимков материал. Снимките са описани като доказателства към констативния протокол, т.е. те са приобщени по реда на ЗАНН към преписката, съдържат данни за рег.номера на МПС, но не доказват кой ги е управлявал.

В допълнение, съдът констатира, че към жалбата пред СРС е представена скица с разрешение за насипване на земни маси в имот с друг кадастрален номер - 10044(68134.2815.2958) по плана на кв. В..

При тези доказателства, настоящият състав споделя извода на районния съд, че в конкретния случай не е доказано по несъмнен и категоричен начин именно, че санкционираното дружество, чрез конкретното МПС, е изхвърлило земни маси в посочения имот, който е извън местата, определени за обезвреждане или оползотворяване, и по този начин да е осъществило нарушението по чл. 29а, ал. 1, т. 8 НОДТСО, нито точното място, в което са разтоварени масите, предвид представеното разрешение за насипване в имот 10044 по полана на кв. В..

Акта и наказателното постановление са издадени без да се изясни фактичката обстановка. Посочено е, че заснетите МПС, превозвали земните маси са ползвани от дружеството. Няма събрани доказателства за това обстоятелство, нито се сочи как е установен факта на ползване на МПС от юридическото лице. Не е ясно, кой е управлявал товарните автомобили, кой е възложил дейността по изхвърляне на земните маси. Не е изяснено, как е установен точният имот, в който са разтоварени земните маси. Дружеството представя скица с разрешение за насипване и няма доказателства, че не е

извършвало дейност, свързана с това разрешително.

Неоснователно е оплакването, че от констативния протокол и свидетелските показания се установявало авторството на нарушението. Констативният протокол удостоверява резултатите от проверката и възприятията на инспектора относно фактичката обстановка, но не съдържа конкретно индивидуализиране на физическо или юридическо лице, което да е обвързано с посочените МПС по начин, позволяващ безспорно да се приеме, че именно санкционираното дружество е извършител. Самият районен съд изрично е посочил, че в констативния протокол не фигурира конкретно физическо или юридическо лице, обвързано с посочените моторни превозни средства. Този извод е правилен. Няма доказателства и за това, че МПС е ползвано от дружеството. Снимковият материал също не доказва нарушението и неговия автор. Правилно СРС е приел, че дори да бъде допуснат и обсъден, този материал не установява необходимата връзка между дружеството и конкретното деяние. От доказателствата не се установява твърдяното ползване на МПС, не се установява кой ги управлява за да се ангажира административнонаказателната отговорност на точно определен правен субект. Не е ясно и как е определен имота, в който са насипани масите и дали не се касае за имот за който дружеството има разрешение за насипване.

Настоящият състав изцяло споделя изводите на СРС, че в административнонаказателното производство доказателствената тежест за установяване на всички елементи от състава на нарушението, включително авторството, лежи върху наказващия орган. В настоящия случай този стандарт не е изпълнен.

Допуснато е и съществено процесуално нарушение, което пречатства правото на защита на юридическото лице – не е изяснено и не са изложени фактите въз основа на какво се твърди, че МПС, с което се твърди извършване на нарушението, е ползвано от дружеството и че то е извършило депонирането на земните маси.

Следователно решението на районния съд, с което наказателното постановление е отменено като незаконосъобразно, е постановено в съответствие със закона.

Неоснователно е възражението и срещу решението за разноските. По делото е са присъдени разноски в размер на 500лв., които не са несъразмерни за фактичката и правна сложност и процесуалното му развитие. Пред касационната инстанция не се претендират разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3080/13.08.2025 г., постановено по АНД № 20251110200234 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

